

Japanstær Sidia og vörður.

málsbáttur: Hlustaðu aldrei í það, sem ljótt er! Talaðu aldrei neitt það, sem ljótt er!

Leitlu aldrei í það, sem ljótt er!

Þetta eru orðtök, en um leið heilnæði, og samsvara einhunnar-
orðum þeim, er sjá hafi valid draugjum þeim, sem eru aða vanda þessum í
Inflavina félögum þeim:

Hugsaðu gott, talaðu sattu og gæddu neitt!

Eigi er meir kunnugt um tíð daganna eru nefndir í Japan, en þar
er enginn sunnudagur og enginn frídagur.

Daglaun verðanna er þar afar lág og tíð eitthvert en matur og
drykkur, sem aðrir kostar þó anna á dag!

Stúlkurnar í Japan seljast mjög eftir því að vinna í vorksmidjum,
því þar er betra kaup: þó f. 6-8 kíló í kaup um mánuðum!

Vinnutími þeirra er frá kl. 5 að morgni til kl. 7 að kvöldi, eða 14 kl. á dag!

Þó vinna einhvern að selki framleiðslu og að því að ystja mörberja frá til
þess að ala selkiormum sam best, enda er þessi ysting, sem berja sí best.

Japanir eru mjög fíngráfinir og þess þessa þeir und við þessa vinnu: þeir
neita bláin af mörberjatrjánum fjórum. Finna sínum í hvarjum sólarhringi, til þess
að foda madu selkiormum í meðan þeir eru litla, því þeir þessa að f. 1 fodu
sína 6-7 sinnum á dag. Hvarfóli þad, sem hefir þessa mataridstu í handi, verður
að láta sér nojjo þriggja kíló á línu sörfu í sólarhringnum.

Árið 1924 var selkiormahýdis-framleiðslan 276 millj. 819 þús. 158 smíðastir kilo.

~~Þetta þetta þetta~~

Egg silkiormsins ganga þar um og sóluu. Ad vilu lidinni stæða smá-
 matkarmin út úr eggjum og ad 20-30 dögum lidnum eru þeir fullvaxni til vinnslu.
 Jafustjótt sem melurinn stæður úr heidun, týngast hann. Karlkyns melurinn
 er fleggt í Kynnum, en kvenkynsmelurinn er látinn á þjátturokringi, sem lagðis
 eru á pappírblád, og þar verpir hann eggjum sínum. Melurinn næfir eru þar födu
 alla afi sína, en það eru tvær dögur. Hann fyllir ágott housnafoðurs. Matkarmin
 eru hattu loji smitberar og þeir eru þessi idu hattu loji hælun manna

Það er hid japaneska rísi, sem kostar silki framleiðtuna og hefir setti stöfu
 marga háskóla í landinu, til þess ad vera kenna mönnum ad framleida matkann
 og ormann, hvering eigi ad foda þá og hvada sjúkdomum þeir gefa valdid. Skóla-
 gengni manna eru seudis út um landid, sem kommar og um sjónarmann þeir
 reyna ad fá sem mestan árangur ad mat er of mottumum, adur en orna kyddid er
 spinnid í silki og þeir eru það tilfötuloga fáir matkar, sem lifa soo lengi, ad þeir
 verdi ad fljúgandi verum. Lífgangurinn er svo dreginn, og komur fleggt í hanga
 til ábunda ad housnafoðurs.

Vid silki spinnuun vinna mest magnin stilkur frá þeir smanna mögum til síðu
 Korlds og fá tilid hann; berklavisti er nyoj áttveidd mial þeirru. Vottsmidjanna
 eru illa stikunlagðar. Töfeloja og mottar þeirra gæti litið, þriðjan eru fá og fatok.
 Týrirkornulagið í þessu minni manni hefir á ástandid, eins og það var í Englandi
 Týrri hruddid árum; það er mistöfotunin á milli roflubundinnar okeryotljis og
 megin idnadar, með allum okostum þess; Hettmattulitlum vottumum, illu notunum
 heljnum og vosseldarlogum daglaunum og þar of leidandi stömmu árangri.

Sandjennadur er far í jöppan og þeir óverulegar ullaridnadar í landinu. Þadmuell
 hefir veid yttst lengi þar í landi, en ad eins til heinsilisnotkunnar. Þadmuellis
 til vottsmidjanna er flutt um frá Fudlandi og Egypto landi.

Stábidnadar japans hefir mistlu minni þjódingu fyrri þá en vafsaða idnadarinn; en

Viðaulega hafa Japann vélaverksmíðjan, skipabygginga verkstæði og fallkyssna verksmíðjan eins og aðrar síðarar fjöðir, en það er lítið um málsteinna, kól og járn í landinu, sem þeim, eins og öðrum, eru þó ódýrastar og nauðsynlegastar. Kólaframleiðtan var 1924 30 millj. smálestir (Frakklands 44 milljónir). Kólin frá þeim frá Yeso og Kyushiu.

Gis og bronze-ídnæðin er gannall þar í landi. 1924 var árangurinn af þessari ídn um 100 millj. kílóvindi. Gull, silfur og tinn er þar nokkurt og í svo miklu old-landi, sem Japann er, en þar mikil af brænni steini. Steinnolia er þar nokkurt og var náloft 250 þús. smálestir 1924. Í Hollandi var steinolíuframleiðtan það ár 800 þús. smál.

Ginnskipafloki Japanna er mjög stór: 3 millj. smálestir.

Trúarbrögð Japanna heita Shinto; það er lýðskem náttúruáflanna og minningar um stríðsmenn, heltingu og höfðingja, en þá eru ýmsir ómími háttar menn kallaðir í guda tölun.

Guðhrædd, íðin og náðvönd stúlka ein, Otake að nafni, sagði: „Þótt handur mínar og fætur sín íðnar til vinnu, get ég lofað guð og tilboðið hann, en þess að hugur minn og hjarta verði um af háð veraldlegum áhyggjum og störfum.“ Stúlka þessari færu margir Japannir offur árlofa. Verði einhverjum barni það á, að stæmna mat sinn eða flýggja honum frá sér, er það minnt á þessa vinnu konu (Otake) sem gaf fátökum mat sinn, en vildi sjálf að lifa oft við lésum Kost. Þetta náð daga við börnin.

Það fylgir ljótt í Japann, af einhverri hægðar sér svo, að menn hlögi að honum.

Í Sakajmál Japanna er ólíkt síðalögumáli Euronannanna: Þeir mega stelli aðhafast neik sem velur hreykli eða óþogilegt muntal eða boja þvöður; þetta og stúlkaer mega stelli leida st eða ganga ein saman, svo aðrir sjái, þvi, það velur óþogilegan hljaffbátt.

Ad hlýsa hver annan er stór-hreykistau lof. En natu gótt þetta og stúlkaer er leyfing, og ef þelturinn er alvara und að veru að leita ásta hjá stúlkunum, vrosa foreldrarinn á því. En verði þvi þess varis, að þelturinn sé að tálðroga stúlkuna og dadrá und hann, telur fadir hannar stúlkunn og flengir hann!

Virðulegar stúlkur sjáft aldrei á göngu með Karlmanni. Se' madurinn á göngu með
 Horn sinni, verður hún að labba á eftir honum með nokkurns störfu béli á milli
 þeirra, annars á hana á höttu að vordu Halladar Hornfræll. Þingur soiltur þetta
 eriga, Hvermanns fura en hana er gífur Horn sinni. Horni gestir á heimilid, hverja
 Hornu allar á brott; en einhver verður þó að störfu gestum. En þá send eftir
 fólki í ömmur hús. Þar á meðal Hornum, sem geta sungid, dy lausad og spælad, en
 umfram allt störfad östojinn öll. Þetta fólk er nefnt geistaver, og það er ni af
 jfnu þagi og eltri allt sem eida vandast. Það er vísasthvar hálfgerdur störf,
 sem aðeins getur lausad, sungid og störfad endalaust um allt milli himnis og jarðar.
 Ólífiadurinn er þvi áberandi niðj, ein horni í hafuabojnum og er þessi at-
 vinnuvegur umgra stúlkna svo ósamlegur talinn og óvidsigandi, að foseldrar
 þeirra reyna til að Horna þeim í hjónaband, hið fyrsta að andid er. Þetta ástand
 var þó á þeim tímum sem Hynferdis sjúkdomar voru til þess, en síðan laudid
 var opnad fyrir erlendum innflutningi og vid störfum, hafir ástandid í þessum efnum
 versnad svo, að Hynferdis sjúkdomarnir eru orðin einhvir óvæða laudplága.
 Þessvegna helja Japanir ni, að engin ömmur laid sé föst til umboða í þessum efnum,
 en einhverst Hornar samvinnu fyrir Hornulag náist milli áh augenda Þessidde þriar-
 manna og Hvidstjarna manna í laudum til þess að bera síðferdis ástandid og
 bjarga laudi og fjáð frá þvi að verða þessari fjáðarplágu að bráð.
 Það eru aðeins níuuloga 70 ár lidin síðan fyrri Eutopsu madurinn, hinn
 ameríski sendiherru Mr. Harris, gerdi fjólmanna innleid sine í höfnid stad
 laudans, Tokyo, og voru í binnar borgar þessarar þá níuul. 1/2 milj. manna.
 Yfir 200 þoprusid grjóna eru yrttar í Japan og þau eru miklu báltra Horn en föst
 í Hinn, enda eru grjónin ein hin helsta föstur og und Japanu og þvi niðj nauðguley,
 en þau eru ein í dag yrtet með sama fyrri Hornulagi sem í þessu var háft fyrir niðj
 áddum, jafnuel 2000 ár um. Föst-helsta yrtlingin er svo þe grasid og silid.